Ч. 187. Второк 5 вересня (23 серпня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Довкола ческо-німецкої угоди. — Бар. Ґавч на Угорщині. — З Портуґалії. — Ішпанія а Мароккo. — Розрухи ізза дорожні у Франциї.

Як зачувати, має ческий сойм вже 20-го с. м. зібрати ся на наради а ческі ґазети займають ся тепер дуже сею справою. Орґан ческих аґрариїв „Venkov“ виступив дуже остро против того, щоби здібність до праці сойму треба аж окуплювати концесиями в користь Німців. Сойм ческий єсть само потрібний Німцям як і Чехам. Здібність до праці ческого сойму зависить після погляду згаданої ґазети від поведеня правительства, котре не повинно підпирати німецкої обструкциї. Коли би правительство поводило ся бодай пасивно, то сойм вже тим самим став би ся здібним до праці і можна би завести якийсь „modus vivendi“ межи обома народними таборами.

Також і акциєю кн. Туна займає ся праса дуже живо. Кн. Тун — кажуть — єсть оптимістично настроєний і має надію, що теперішні переговори угодові доведуть бодай частково до успішного висліду. По стороні німецкій єсть намір допустити сойм до нарад лиш під тим услівєм, коли Чехи покажуть готовість до уступок супротив жадань німецких.

Тепер треба би ту часть угоди, яку вже минулого року передебатовано, зрекапітулювати а відтак вернути до тих точок, котрі доси не були піддані під наради, іменно справу уживаня мов в урядах та охорони народних меньшостий.

Президент міністрів бар. Ґавч приїхав нині до Будапешту, де его дожидали з великим заінтересованем. Президент міністрів після загальної думки стрітить ся тут з досить користним настроєм, як що до довозу арґентиньского мяса так також і що до квестиї реформи войскової.

Що до першої справи, то бар. Ґавч наміряє старати ся о деякі зміни тайного договора, заключеного межи Австриєю а Угорщиною. Заходи ті однак стрітять ся, як понятно, з опором Мадярів і остаточно стане мабуть на тім, що Угорщина за ціну малих рекомпензат згодить ся на признане Австриї необмеженого довозу мяса.

Що же до справи реформи войскової, то єсть она на стілько скомплікована, що опозиция угорска покликує ся заєдно на то, що годі ще тепер предвидіти, яка судьба стрітить той закон в Австриї і що в виду того Угорщина не потребує спішити ся.

З Лісбони доносять: На оногдашних зборах народних заявив пос. Менезес, що комісия призначена правительством до розсліду листів і документів королівскої родини, відкрила дуже важні папери, з котрих видко, що як бувший король портуґальский Людвик так і убитий король Карльос стреміли до того, щоби засісти і на ішпаньскім престолі. Справа та викликала як в Портуґалі так і в Ішпанії величезне заінтересоване.

Ново утворене міністерство портуґальске представляє ся як слідує: Президия і справи внутрішні Йоао Чадас (Chagas); скарб Дуарто Леіте; війна Піменто Кастро; маринарка Йоао Менезес; справи заграничні Авґусто Васконцелльос; роботи Сідоніо Паес; кольонії Селестіно Альмеіда; справедливість Леотто.

В півурядовій ноті ішпаньского правительства сказано, що Ішпанія обсадить місцевість Іфні, щоби зробити конець викрутам марокканьского правительства. Закид, що Ішпанія хоче користати з німецко-французского непорозуміня, єсть безосновний. Ішпанія в дружний спосіб виложила Франциї свої причини. Впрочім справу Іфні зарезервовано в договорі ішпаньско-французскім з 1904 р.

Після півурядового донесеня ішпаньский амбасадор Кабаллеро відбув вчера конференцию з міністром справ заграничних де Сельвес, котра відносила ся до наміреного через Ішпанію обсадженя Іфні.

З Мадриду телеґрафують, що обсаджене Іфні наступить аж в місяци жовтни а то в тої причини, що тепер внаслідок вітрів, які настали на атлантийскім побережу, висаджене вой-

---

2)

БІЛИЙ СЛОН.

(Оповідане Марка Твена).

(Дальше).

Інспектор Блюнт всьо то записав і говорив дальше:

— Добре, але спробуймо переміните се на доляри і центи. Біблія з ілюстрациями Дорего, оправлена в юхт, коштує 100 долярів.

— То слон пожирає правдоподібно 50.000 долярів, значить, видане 500 примірників.

— Так! Се звучить вже виразнійше. Зараз запишу... Дуже добре! Отже він волить людий і біблії... Доси було би всьо в порядку. Що їсть він крім того? Потребую близших даних.

— По бібліях бальки, по бальках фляшки; але фляшки покине, щоби взяти ся до сукна, а то знов, щоби жерти коти. Але коти відсуне, щоби покушати устриць, а устриції знов, щоби посмакувати в шинці. І шинку покине для цукру, а цукор для паштетів. По паштетах буде їсти бульбу, потім конюшину, ба сіно, по сіні овес, а по вівсі риж, на якім він і зріс. То ще нічо, що він їсть, виїмок творить одно масло, якого він не зносить.

— Дуже добре. Звичайна скількість їди? Менше-більше...

— Скажім чверть до половини тони.

— А пє?

— Всьо, що тече: молоко, воду, горівку, сироп, оливу, нафту, карболевий квас — не треба навіть вичисляти, можете занотувати всяку довільну теч. Пє всьо, що плинне, з виїмком европейскої кави.

— Дуже добре! А скількість?

— Напишіть пятьнайцять бочок. Єго спрага зміняєть ся, инші потреби ні.

— Се зовсім незвичайні прикмети. Поможуть нам дуже попасти на его сліди.

Він потиснув на дзвінок.

— Альріх, нехай прийде капітан Бурнс.

Прийшов Бурнс. Інспектор Блюнт обговорив з нами справу подрібно. А потім сказав твердим, рішучим тоном чоловіка, в котрого голові ясно вироблені пляни і котрий звик приказувати:

— Капітане Бурнс, вишліть детективів Джонеса, Давіса, Гельсія, Бетса і Гакета, щоби шукали слідів слона.

— Добре, пане інспекторе.

— Вишліть детективів Мозеса, Дакіна, Мурфія, Роґерса, Тупера, Гіґінса і Бартолемева, щоби шукали слідів злодія.

— Добре, пане інспекторе.

— Вишліть сильну патрулю, зложену з 30 людий і резерви з дальших 30 людий, до місця, де доконано крадежи. Мають держати там днем і ночию строгу сторожу; ніхто, з виїмком репортерів, не сьміє там зближити ся без мого письменного дозволу.

— Добре, пане інспекторе.

— Вишліть детективів в повнім уніформі до всїх зелізничих, корабельних і перевозових стаций, на всі дороги, що ведуть з Джерсі Сіті, з приказом зревідувати всі підозріні особи.

— Добре, пане інспекторе.

— Заосмотріть всїх тих людий фотоґрафією та описом слона і дайте їм приказ перешукати всі зелізничі ваґони, перевозові судна та инші кораблі.

— Добре, пане інспекторе.

— Коли слон знайде ся, арештувати его і засягнути телеґрафічно моїх вказівок.

— Добре, пане інспекторе.

— Хочу знати також про найменший слід, який денебудь покаже ся.

— Добре, пане інспекторе.

— Прикажіть поліциї в пристани, щоби пильно патрулювала.

— Добре, пане інспекторе.

— Вишліть детективів в повнім уніформі на всі зелізничі лінії, на північ до Канади, на захід до Огайо, на полудне до Вашінґтону.

— Добре, пане інспекторе.

— Повідомить всі телеґрафічні уряди, щоби контролювали всі донесеня а шифровані телеґрами розвязували.

— Добре, пане інспекторе.

— Все те має стати ся в найбільшій тайні, памятайте, в найбільшій тайні.

— Добре, пане інспекторе.

ска на беріг було би сполучене з великими трудностями.

Непокої і розрухи ізза дорожнечі прибирають в північній Франциї анархістичний характер. В многих місцевостях прийшло до формальної революциї. Найгрізнійший характер прибирали ті розрухи в Ст. Кентен, де величезна маса людий напала на склепи і старала ся перервати кордон поліцийний. Вечером на передмістю Іль (Isle) кинулись величезні маси, головно на пекарні і масарскі склепи і аж войско з великим трудом зробило порядок.

Новинки.

Львів, 4 вересня 1911.

— **Іменованя.** П. Міністер просьвіти іменував суплента при гімназиї в Дембіци Назара Лехицкого головним учителем при учительскій семинариї в Самборі.

— **Новий інспектор старость.** На основі уповажненя п. Міністра справ внутрішних поручив п. Намістник радникови Намістництва і управителеви староства в Самборі, Богуславови Кешковскому, яко делеґатови Намістника інспекцию старость в Коросні, Сяноці, Ліську, Добромили, Старім Самборі, Турці, Дрогобичи, Стрию, Сколім, Жидачеві і Рудках.

— **Перенесеня.** Президент галицкої Дирекциї почт і телеґрафів переніс старшого офіцияла почтового, Брон. Житомирского зі Львова до Нового Санча а асистента почтового Сімля Фінкельштайна з Нов. Санча до Львова.

— **Іспити на осіннім речинци** на богословскім виділї у Львові будуть тревати від 9—14 жовтня і так: богословіє догматичне 9 жовтня, фільософія і катехитика фундамент. і догм. 10 жовтня, істория церковна 11, істория біблійна 12, пастирске богословіє 13, моральна і право церковне 14 жовтня.

— **Самоубийство.** В „Народній Гостинници" відобрав собі житє вистрілом з револьвера Евгеній Юринець, ученик 7 кл. гімназ., син судового возьного з Олеська. Причина самоубийства незвістна.

— **Фальшиві 100-коронові банкноти** появили ся в обігу. Всї філії австро-угорского банку одержали остережене, щоби звертали увагу на 100 коронові банкноти. Коли покаже ся, що в обігу є більша скількість фальсифікатів, сї банкноти будуть стягнені з обігу. Фальшовання доконано при помочи фотоґрафічного апарату і дуже скомплікованої друкарскої машини. Цікаво що перший такий фальшивий банкнот одержав якраз австро-угорский банк, але пізнав его аж тоді, коли вже годі було найти того, що банкнот приніс. Банкнот є так добре підроблений, що фаховці не могли его розріжнити від правдивих. Здогадують ся, що фальшовані банкноти походять з Праги.

— **Як розпізнати фальшиві банкноти 100-коронові?** Австро-угорский банк оповіщує: Пущений недавно в обіг в Чехії фальсифікат 100-коронового банкнота з 1910 р. єсть зроблений фотомеханічною дорогою і що до загального враженя вийшов зовсім з правдивою 100-коронівкою. Однак коли придивити ся близше, можна пізнати що рисунки на німецкій стороні межи великими числами „100" знаходячими ся в середині і на право, суть инакше виконані як на добрим і правдивім банкноті. Особливо знаменною ознакою фальсифікату єсть то, що орнаменти окружаючі головний образ і звязда обводяча великі числа „100" на стороні угорскій і німецкій суть на фальсифікаті такі самі, коли на правдивім банкноті ті части образа суть по обох сторонах відмінні.

Отже коли правдивий банкнот так зложити, щоби як обі голові жіночі так і оба великі числа „100" видко було побіч себе, показуєсь, що обі розетки довкола числа „100" і розетки побіч голови суть нерівні що до своєї форми. Коли так само зложить ся підроблену ноту, то видко, що ті орнаменти суть рівні.

— **Нещасливі пригоди.** Дня 27-го серпня переїзджав самоїздом — власність ґр. Кароля Лянцкороньского — гість его з мисливского двірка в Салівці до ліса в Улашківцях, в чортківскім повіті. По дорозі сполошив ся кінь улашковецкого господаря Павла Ульваньского, а Ульваньский, що сам поганяв, упав з воза і так тяжко потовк ся, що кілька годин опісля помер. — В суботу в полудне їхав візник спедитора Ляйнкавфа, Франц Ростер з зелізниці спедицийним возом, до котрого був причіплений другий віз. По дорозі причепив ся до першого воза 8-літний хлопець міского дорожника, Тадей Щепаньский а по хвили впав під колеса другого воза, котрі перейшли нещасливій дитині через хребет і голову та на місци смерть її зробили.

— **Перед краєвим здвигом.** Читаємо в „Руслані": „Заповідаюча ся на довго погода додає енерґії сокільским товариствам в цілім краю до дальших приготовлень на краєвий здвиг у Львові. У Львові ведуть ся також приготовленя. На майдані „Сокола-Батька" теслї будують степеницю на тисячу осіб. Друга давна степениця помістить около 280 осіб. Довкола площі вправ може помістити ся 10 до 12 тисяч видців. На самім майдані може станути близько 2.000 вправляючих. Коли дописше веремя, то площа буде переповнена. Кінний відділ львівских Соколів вправляє від кількох тиждьнів і возьме участь в поході. Крім того з многих сіл заповідають свій приїзд бандериї на конях так, що сподівають ся кількох соток сільских Соколів і Січовиків на конях. Окремі поїзди з'орґанізували „Соколи" зі Стрия, Станиславова, Чорткова, Рогатина і Тернополя, а також ладять ся до їзди окремими поїздами з Яворова, Ожидова, а мабуть з Перемишля і Ходорова. Особливо з Перемишля дало би ся з'орґанізувати окремий поїзд, але нема тим кому заняти ся. Зпід самого Перемишля вибирає ся на здвиг до Львова поверх двіста селян".

— **З „Народної Лічниці".** З днем 1 вересня с. р. розпочали ся в „Народній Лічниці" по 4-тиждневій перерві знов правильно безплатні ординациї в такім порядку: І. Відділ недуг внутрішних: що дня від год. 11—1 в пол. II. Відділ недуг хірурґічних: що понеділка, середи, четверга і суботи від год. 12—1 в пол. III. Відділ недуг жіночих: що понеділка, середи і пятниці від год. 9—10 перед пол. IV. Відділ недуг зубів і ями устної: що втірка, четверга

— Дайте мені о звичайній годині рапорт.
— Добре, пане інспекторе.
— Можете йти.
— Добре, пане інспекторе.

І він пішов.

Інспектор Блюнт сидів хвильку мовчки та задуманий, а огонь в его очах тахнув поволи. Опісля звернув ся до мене і сказав довірочно:

— Не хочу хвалити ся, се не мій звичай, але — ми знайдемо слона.

Я стиснув ему сердечно руку і подякував, бо справді почував ся до вдячности. Чим довше я того чоловіка бачив, тим більше він мені подобав ся і тим більше я подивляв таємні чудеса его званя. Потім ми попращали ся на ту ніч і я повернув в свояси з полекшою в серци.

2.

Найблизшого рана ціла істория була представлена у всіх часописах зі всіми подробицями. Додано до того, як після теориї детектива X. або Y. або Z. доконано крадежи, які люди могли ей допустити ся і куди звернули ся зі своєю добичею. Було не менше як одинайцять тих теорий, що відносили ся до всяких можливостий.

Вже то одно було доказом, які самостійні мислителі ті детективи. Ані дві з тих теорий не були однакові або до себе подібні. Лише в одній точці всі одинайцять годили ся: іменно, що з огляду на те, що задна стїна мого дому була розвалена а одинокі двері були замкнені, то слона усунено не крізь вільний отвір, але в якийсь инший, доси не виясненний спосіб. Всі годили ся в тім, що злодії зробили в стїні отвір на те, аби змилити детективів. Мені або иншому ляикови се не впало би ніколи на гадку, але детективи всі лише так догадували ся. Се була одинока річ, якої не вкривала заслона тайни, бо зрештою всі одинайцять теорий вказували на здогадуваних злодіїв, але ані двоє імен не годило ся.

Ріжні часописи кінчили всі опис найважнійшим поглядом, який висказав інспектор Блюнт. Частина сих заміток звучала так: „Інспектор знає, хто є два „пташки", а то „Дуффі Цеґляр" і „червоний Мек Фадден". Про їх намір повідомлено его десять днів перед крадежию і тому він приказав пильнувати на кождім кроці тих „пташків". Але нещастє хотїло, що критичної ночи їх слід пропав і заки его віднайдено, гніздо було порожне, значить— слон пропав. — „Дуфі" і „Мек Фадден" се найнебезпечнійші майстри в своїм ремеслі. Інспектор має причину твердити, що се ті драбуги, котрі вкрали одної студеної ночи послїдної зими піч з комнати відділу детективів, наслідком чого шеф і всї детективи вже рано мусїли зажадати лікарскої помочи, бо одні мали відморожені ноги, другі пальці, уши та инші члени тїла".

Прочитавши се, я подивляв ще більше незвичайну бистроумність того чоловіка. Не лише що бачив своїм бистрим поглядом всьо теперішне, але навіть будуччина не була для него тайною. Небавком я знайшов ся в его бюрі і сказав ему, якби то було добре, коли би він арештував був сих людий давнійше і тим способом недопустив до всїх тих клопотів і страт. Однак его відповідь була проста і рішуча:

— Се не наша річ недопускати до злочинів, ми маємо їх лише карати а сего не можемо зробити, заки злочину не доконано.

Я звернув увагу, що часописи нарушили потрібну в сім випадку тайну; не лише сама справа, але навіть всї наші пляни й зарядженя стали загально звістні. Навіть здогадуваних злодіїв названо по імени, а се без сумніву заставить їх утечи або добре сховати ся.

— Можуть. Але потім они побачать, що коли я раз рішив ся, то моя рука знайде їх в найтайнійшій кривівці, так певно як рука судьби. А що до часописий, то ми мусимо давати їм інформациї. Слава, репутация, почесна згадка все те річи дуже потрібні детективови. Він мусить подавати факти, бо инакше скажуть, що не має ніяких, мусить розвивати свою теорию, бо нічого так не подивляють і нічо не приносить детективови тілько значіня, що его теория. Мусимо також наші пляни подавати до публичного відома, бо инакше подумають, що не робимо нічого. Впрочім далеко приємнійше вичитати в часописи: „Бистроумна теория інспектора Блюнта є така", місто байдужної або навіть саркастичної замітки.

— Сила ваших арґументів мене пересьвідчила. Але я запримітив, що ви в частині ваших заміток, які подають ранішні часописи, не зазначили своєї гадки про одну точку справи...

— Так! Ми так все робимо. До того я не виробив собі ще погляду на сю справу.

Я зложив значну суму на покрите біжучих видатків і усів, дожидаючи новин. Кождої хвилї могла наспіти телеґрама. Тимчасом я переглянув часописи та урядове оповіщене, причім я запримітив, що нагорода 25.000 долярів була визначена лише для детективів. І я сказав, що по моїй думці ліпше було призначити тоту нагороду для кождого, хто приведе слона.

Інспектор на се відповів:

— Лише детективи можуть знайти слона, тому нагороду назначено як слїд. Колиб инші люди доставили слона, то лише завдяки тому, що підглядали би детективів і вкрали їх досьвіди для власного зиску. Тому нагорода належить ся детективови з кождого огляду. Цїлию такого конкурсу є заохотити поліцийну службу, щоби весь час і всю проворність присьвятила справі, а не давати гроший першому ліпшому, що без всякого труду і заслуги причинив ся до зловленя.

(Дальше буде).

і суботи від год. 8—9 рано. V. Відділ недуг шкірних і венеричних: що понеділка, четверга і суботи від год. 11—12 в пол. VI. Відділ недуг очних: що понеділка, середи і пятниці від год. 5–6 по пол. VII. Відділ недуг діточих: що дня від год. 8—9 рано. — Ординациї відбувають ся що дня з виїмкою неділь і руских сьвят. — За Товариство „Народна Лічниця“: *Др. Евген Озаркевич*, директор.

— Позір Стрийщино і сумежні повіти! Тов. „Сокіл“ в Стрию замовило на здвиг до Львова в дни 10 вересня 1911 окремий поїзд, котрий відійде в неділю о год. 3 рано зі Стрия, а верне того самого дня вечером. Кошти їзди там і з поворотом виносити будуть: зі Стрия 3·10 К, з Угерска 2·80 К, з Більча 2·40 К, з Пісочної 2·10 К, з Миколаєва 1·90 К, зі Щирця стациї 1·20 К, з Глинної-Навариї 90 сот. Спішіть з замовленями білетів, котрі можна набувати що дня від год. 9—3 по пол. в Тов. „Сокіл“ в Стрию (в Народнім Домі).

— Українці в цифрах. Якийсь пан Ф. К. помістив під сим заголовком у виходячій в Москві російскій ґазеті „Утро Россіи“ ч. 181 замітну, хоч декуди й не зовсім вірну статистику українського народу. Він пише: „Явний розвиток національного житя в українськім народі, який веде за собою живий інтерес, що виринає на ґрунті українського питаня як в Австриї так і в Росиї, заставляє звертати на себе увагу всіх, хто лиш інтересує ся культурним і політичним житєм в Росиї. Тому то зовсім небезінтересно буде глянути на числові величини, з якими вяже ся житє української національности“.

По сих словах вступу наводить автор числа і каже: Після переписи 1897 р. числить ся в европейській Росиї 21,980.000 Українців. Після переписи з 1900 р., в Австриї числять їх на 3,890.000. Крім сего живуть Українці кольоніями: 1) В азийській Росиї (в Усурийскім краю 25 проц. цілого населеня; в амурскій 20 проц., в тобольскій, томскій, акмолинській і енісейській ґубернії — по 10 проц; в середній Азиї і на Кавказі 5 проц.); 2) В Америці полудневій (Бразилїя, Арґентина) і північній (Канада, Сполучені Держави). Приймаючи на увагу негочність переписи і приріст населення, всіх Українців можна тепер почислити цифрою 35 міліонів.

Простір, на котрім Українців живе більше чим 50 проц. всего населеня, рівнає ся 750 тисячам квадратових кільометрів. В европейській Росиї заселюють Українці отсї ґубернії по правім березї Днїпра: херсоньску, подільску, волиньску, київску; по лівім березї: катеринославску, полтавску, харківску, чернигівску. Крім сего заселюють Українці майже цілу кубаньску область і ставропільску ґубернію, часть пермскої области, доньскої области, половину вороніжскої ґубернії, часть курскої ґубернії, тавридскої, бесарабскої, міньскої, значну часть люблиньскої, сїдлецкої і городненьскої ґуб.

Область австрийских Українців є непереривним продовженєм території, заселеної Українцями в Росиї. Українські землї в Австриї розпадають ся на Галичину, Буковину і Угорщину.

Що до чистоти українського населеня в зависимости від примішок инших національностий годить ся примітити слїдуюче: найбільший процент Українців заселює полтавску ґубернію (93 проц.), потім іде чернигівска 86 проц., подільска 81 проц., харківска 81 проц., київска 80 проц., волиньска 70 проц., катеринославска 69 проц., херсоньска, кубаньска і т. д. Що до инших національностий, які живуть на просторі, заселенім більше чим 50 проц. Українців, то представляють они собою після переписи з 1897 року такі числа: Росияни 2,837.207, жиди 1,805.815, Німці 470.105, Поляки 353.002, Татари 214.107, Молдавани 173.982, Білоруси 151.465 і инші народности около 200.000.

Основувати українські школи в Росиї заборонено. В Австриї на 4 міліони Українців є 10 українських катедр на львівскім університеті, 5 ґімназий. Число періодичних видавництв (часописий і журналів) на українській мові виносить 65; більша часть з того виходить в Австриї. На російскій Україні виходить 12 видавництв; богато часописий виходить в Америці. Українських книжок видано за перший піврік 1910 року в Росиї 78 в скількости 210.340 примірників.

Українскі книжки розкуповують ся тепер в 10 разів більше, чим шість літ тому назад. Українських театральних дружин є більше чим 30. На памятник Шевченка в Києві зібрано 100 рублів.

Беручи на увагу наведені повисше цифри і познакомлюючи ся з бистрим розвитком національної сьвідомости в українськім народі, треба замітити тверде стремлїнє українського народа до національного самоозначення.

— Великий бунт арештантів вибух сими сими днями в карнім заведеню Дофтеани в Румунії. Бунт зачав ся тим, що арештанти заштилетували двох дозорців, покалічили богато инших дозорців і директора вязниці зранили небезпечно ножем. Завізване войско і два відділи кавалерії лиш з великим трудом завели спокій і то по формальній битві з арештантами, в котрій 20 арештантів убили а многих поранили.

Телеґрами.

Відень 4 вересня. Командант маринарки адмірал Монтекукколї виїхав вчера до Німеччини на маневри фльоти.

Вільдпарк 4 вересня. Цїсар Вільгельм виїхав сеї ночи до Кіль на маневри фльоти.

Токіо 4 вересня. Воєнний корабель „Анеґава“ (перед тим „Аґара“) в супроводі японьских воєнних кораблів „Мішіма“ і „Касуґа“ відплив до Владивостока і буде там відданий властям російским.

Ішль 4 вересня. Намістник кн. Тун з родиною відїхав нині перед полуднем до Зальцбурґа.

Константинополь 4 вересня. Султан надав німецкому канцлєрови Бетман-Гольвеґови ордер „Османіє“ в брилянтах, секретареви державному для справ заграничних Кідерлен-Вехтерови, міністрови війни і маринарки та шефови ґен. штабу Мольткови велику ленту ордера „Османіє“.

Букарешт 4 вересня. Самоїзд ведений звістним шпортовцем Леонідом а в котрім були ще три особи, перевернув ся в дорозі до Сінах. Леонід погиб на місци, другі подорожні суть поранені.

Константинополь 4 вересня. Урядово доносять, що вчера занедужало 33 осіб на холеру а 25 померло. Холєра ширить ся в Брусї, де що день умирає около 30 осіб.

Надіслане.

— ТОВАРИСТВО Пожарна філїя львівского Товариства ґімнастичного „Сокіл“ в Озерянці розвязало ся.

ЗАРЯД.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, **9·37**, **2·20**, **3·05***) 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25
§) Від 18/8 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави руської (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 600.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52, **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.
§) Від 18/8 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·35, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).